

Wanneer je als consultant bij verschillende bedrijven komt is een van de uitdagingen waar je voor staat het kiezen van de juiste kleding. Ook tussen afdelingen binnen een bedrijf kunnen verschillende kledingculturen heersen. Nog ingewikkelder kan het worden als je een overleg of vergadering hebt waarbij twee verschillende culturen elkaar ontmoeten. Als derde partij kun je in een dergelijk geval met je kleding een signaal afgeven bij welke club je hoort of wilt horen.

Coltrui

Lastiger wordt het als je een intermediair tussen beide partijen bent; om het vertrouwen te krijgen van beide afdelingen kan het nodig zijn in je kleding concessies naar beide te doen. Met alleen kledingkeuze ben je er dan nog niet. In sommige vergaderingen is het heel normaal dat de eerste actie van alle aanwezigen het uitdoen van colbert, het afdoen van de stropdas en de mouwen op te stropen is. In andere vergaderingen is dat *not done*.

Op een conferentie in Amerika sprak ik tijdens een lunch met een aantal Amerikaanse ontwikkelaars over de verschillen in kledingcultuur tussen Europa en de USA. Wil je als ontwikkelaar serieus worden genomen dan ben je daar min of meer verplicht in spijkerbroek of shorts (afhankelijk van het weer) met T-shirt te verschijnen. Een pak hoort daar niet thuis in de developerwereld en als je er een draagt weet je bij voorbaat niets op technisch gebied. Zelfs als je gaat praten met 'hogere' niveaus in een bedrijf dien je je te kleden volgens jouw expertise, niet volgens de dresscode van het publiek. Misschien verklaart dit waarom je op grote technische evenementen Bill Gates rustig in T-shirt een lezing ziet houden.

Nu Microsoft zich met Windows Presentation Foundation en de Expression-producten ook op het terrein van de grafisch ontwerpers heeft gewaagd, gaat er weer een nieuwe wereld open. Bij het ontwerpen van de gebruikersinterface van een applicatie wordt nu serieus gesproken over het toepassen van animatie, 3D-afbeeldingen, gelknoppen, highlights, Glass en Aero. Veel te lang zijn Microsoft-applicaties van grijze labeltjes, witte tekstboxjes en OK-knopjes gemaakt. Plotseling staan we voor de uitdaging om al het moois dat een grafisch ontwerper kan bedenken te realiseren.

Wat tot aan WPF in de Microsoft-wereld onmogelijk was of alleen met enorme investeringen te bereiken is nu binnen bereik. Niet langer staan we voor de onmogelijke uitdaging een met potlood en papier of in Paint gemaakte schets te realiseren maar nu kan de ontwerper zich uitleven met Expression Blend en Designer en ons voor het voldongen feit stellen dat het mogelijk is om een applicatie van allerlei grafische hoogstandjes te voorzien.

We moeten leren om anders naar een applicatie te kijken. Eerst maar eens bedenken wat de gebruiker van onze schermen zou willen. Verder zullen we ook praktisch gaan samenwerken met grafisch ontwerpers; met WPF is het mogelijk om een ontwerper in dezelfde code waarin wij ontwikkelen, zijn zegje te laten doen. Animatie en 3D programmeren moeten bij ons vakkenpakket gaan horen. Grafisch ontwerpers dagen ons nu niet alleen technisch uit, ze dragen ook nog eens coltruien.

Als enthousiast ontwerper/ontwikkelaar/adviseur sta ik dus nu voor een nieuw dilemma: wat trek ik aan als ik met drie partijen om de tafel zit? Een spijkerbroek met coltrui en een colbert? Misschien moet ik hopen dat de Miami Vice mode terugkomt: een T-shirt met colbert in pastel tinten. Ik hoop dat iedereen mij op de inhoud blijft beoordelen en waarderen.

Erno de Weerd

Info Support. Over deze column kan verder gediscussieerd worden op <http://blogs.infosupport.com/ernow>